

په تسالونیکیان - پولسے اولی کاگد

په تسالونیکیان پولسے اولی کاگدے پجار

سلام و دروت

① چه پولس و سیلوانوس و تیموتاووسے نیمگا،

په تسالونیکیان کلیسیا که هداين پت و هداوندين ايسا مسيهيگ انت.

رهمت و ايمني شمارا سربات.

تسالونیکيانی ایمان

② ما هر وهدا وتی ذوايانی تها شمے ناما گرين و مدام په شما سجھينان

هدائے شگرا گرين. ③ ما وتی هداين پتے ديما مدام شمے باورمندی کاران و
پرمهرين زهمتان و سگ و برداشتا يات کين که آيانی سرچمگ هما أميت انت
که شمارا مے هداوندين ايسا مسيهے سرا هست انت.

④ او براتان، او هداے دوستيگين مردمان! ما زانين که شما هداے گچين

کرتگين ايت، ⑤ چيا که مے وشين مستاگ هُشکين گپے نه ات که شمارا سر
بوت، زور و واک و پاکين روھی هم گون ات و مُهکمين ستکے هم مان آتی. شما
زانيت که ما گون شما چون آتين و ما په شما چه کرت.

٦) شما مئِگ و هُداوندئِ رندگير جوړ بوتيت چيا که گرانين سگي و سورپاني تها شما مئِ هبر په گله زرت، گون انچين شادمانيه که چه پاکين روها رسيت. ٧) اے کارئِ سئوبا شما په مکدونيه و اکايهئِ سجھين باورمندان مساله جوړ بوتيت. ٨) چيا که هُداوندئِ هبرئِ تئوار چه شما شنگ بوت، تھنا مکدونيه و اکايها نه، هُداي سرا شمئِ باور هر جاگه زانگ بوت. پميشکا زلورت نه انت که ما اشيئِ بارئوا چيزئِ بگوشين. ٩) چيا که شما مارا چون وش آتک کرت، مردم وت اے کسها کنت، و اے گپا هم کنت که شما چون بت پرستي يله دات و ديم په هُدايا آتکيت که نميران و راستين هُداي پرستش و هزمتا بکنيت و ١٠) آيئِ چکئِ ودارا بييت، هما که چه آسمانا کئيت، هما که هدايا چه مُردگان زندگ کرت بزان ايسا که مارا چه آيوکين گزبا رگينيت.

په تسالونیکيئِ کليسايا پولسئِ هزمت

١) او براتان! شما وت زانيت که شمئِ کرا، مئِ آيگ بيپايدگ نه ات. ٢) انچو که شما زانيت، ما شمئِ کرا آيگا پيسر پيليپيئِ شھرا چون ازاب و بے ازت کنگ بوتين، بله ما چه وتي هُداي کما تهم و جرت کرت و اينچک دژمنيئِ تها هم ما هُداي وشين مستاک په شما سر کرت. ٣) اے دزبنديا که ما کنين، اشي ردی يا بدنيتي مان نيست و ما شمارا رد دئيگ هم نلوئين، ٤) وشين مستاکئِ جارا پميشکا جنگا اين که هُدايا مارا چکاستگ و ديستگي که ما اے کارئِ لاهک اين. ما مردمانی وش کنگئِ جُهدا نه اين، هُداي وش کنگئِ جُهدا اين، هما هُدا که مئِ دلاَن چکاسيت. ٥) شما زانيت که ما هچبر چاپلوسی نکرتگ و نه مارا چيرين تماه و لالچے بوتگ. هُدا شاهد انت. ٦) چه مردمان تئوسپيئِ لوٹوک هم نبوتگين، نه چه شما و نه چه دگران، بل تَر مسيهئِ کاسديئِ ناما ما وتي اهتیار پيش داشت گرتگ ات. ٧) بله ما چو نکرت و گون شما انچو مهربان

آتین که ماته گون وتی چگان بیت. (۸) ما په شما سک واهگدار آتین و په گلے گون شما تهنا هډائے وشین مستاگ بهر نکرت، وتی جندے زندگی هم بهر کرت، چیا که شما مارا سک دوست آتیت. (۹) براتان! شمارا مئے جهد و زهمت الم یات انت. وهدے ما شمئے کرا هډائے وشین مستاگے جارا جنگا آتین، ما شپ و روچ کار هم کرت تانکه چه شما کسئے سرا بارے مبین. (۱۰) شما شاهد ایت و هدا هم شاهد انت که ما باورمندانی نیاما، بزان شمئے نیاما چونین پهریزکار و پاک و بے ائیبین زنده گوازینت. (۱۱) شما زانیت که ما گون شما هر یکیا انچش آتین که مهربانین پته گون وتی جندے چگان بیت. (۱۲) ما شمارا دلبډی و دلجمی دات و دزبندی کرت که انچین زنده بگوازینیت که هډائے لاهک بیت، هما هدا که شمارا توار کنت که دیم په منی بادشاهی و شان و شوکتا بیایت.

(۱۳) ما مدام هډائے شگرا گرین که وهدے هډائے هبر شمارا سر بوت، هما هبر که شما چه ما اشکت، شما مت که انسانی هبرے نه انت، هډایی هبرے و انچش انت هم. اے هډائے هبر انت که شمئے، بزان باورمندانی دلان اسر کنگا انت. (۱۴) او براتان! شما هډاین پت و ایسا مسیهئے هما کلیسایانی پیما کرت که یهودیها انت. چیا که شمارا شمئے جندے مردمان هما پیما آزار دات که یهودیان آ کلیسا آزار دانت، (۱۵) هما یهودیان که هداوندین ایسا و پییگمبر کشتنت و مارا هم آزار دات. آ، هډایا نارزا کنت و هرگسے دژمن انت. (۱۶) آ مردم نیلنت که ما گون درکئومان وشین مستاگے بارئوا هبر بکنین، هما مستاگ که درکئومان رکینیت. اے پیما آ مدام وتی گناهان تان گډی هدا رسیننت و گډسرا هډائے کهر آیانی سرا کیت.

پولسے واهگ

١٧) براتان! ما که په گمښت وهديا چه شما جتا بوتين، بل که ديم په ديم نه اتين بله دل وه هوار انت، دلبزين زهيران مارا هر پييمين جهد پرمات که پدا گون شما ديم په ديم بين. ١٨) من پولسا باز رندا جهد کرت و ما لوئت که شمئ گورا بياين، بله شئيتانا مئ راه و در بند کرتنت. ١٩) چيا که مئ اميت و مئ شادمانی شما ايت. شما مئ هما تاج ايت که ما آيئ سرا پهر بندين، وتي هداوندین ايسائ بارگاه، هما وهدا که هداوند کئيت. ٢٠) هئو، شما مئ شان ايت و شما مئ شادمانی ايت.

١) پميشکا وهدے ما گيشتر سگت نکرت، ما شئور کرت که من و سيلوانوس آتئ شہرا دارين و ٢) مئ برات تیموتاووس که هدائے راها مسيهئ وشين مستاگئ شنگ کنگئ کارا مئ همکار انت، آييا ديم دييں که شمئ ايمانا مہرتر بکنت و شمارا دلبدي بدنت ٣) تانکه هچکس اے سگی و سوريانی تھا ملرزيث. چيا که شما وت زانيت که سگی و سوری الم مئ راها کانت. ٤) وهدے شمئ کرا اتين، ما شمارا چه پيسرا گوشت که ماشما آزار ديگ بين و انچش بوت، شما شريا زانيت. ٥) پميشکا، وهدے من گيشتر سگت نکرت، په شمئ ايمانئ هالئ گرگا يگے ديمن دات. منا ترست که بلکين چکاسوکين شئيتانا وړے نه وړيا شمارا چکاسا دئور داتگ و مئ جهد مپت و ناهودگ بوتگ.

تیموتاووسئ اورتگين وشين هال

٦) بله تیموتاووس نوکی چه شمئ کرا واتر بوتگ و مئ کرا آتکگ و شمئ باور و مہرئ بارئوا وشين هالے گون انتی. مارا گوشتی که شما مدام مارا په شری یات کنيت و شمارا په مئ دیدارا زهير کنت، انچش که مارا په شما زهير

کنت. (۷) اِشيئے سؤبَا، او براتان، مارا وتی سَجَّهین جنجال و آزارانی تها شمئے بارئوا دلجمی رست، شمئے ایمائے سؤبَا. (۸) نون ما آراما نِشت کنین که شما هُداوندئے راها مَهر اؤشتاتگیت. (۹) ما په شما هُدائے همینچک شُگرا بگریں هم کَم انت، چیا که ما شمئے سؤبَا هُدائے بارگاها سک گل این. (۱۰) ما شپ و رُوج چه دلئے جهلانکیا دوا کنین که شمارا پدا بگندیں و هر چیزے که شمئے ایمائے تها کَم انت، آیا سرجم بکنین.

(۱۱) نون مئے هُداین پتئے جند و مئے هُداوندین ایسا مئے راها پچ کنات که ما شمئے کرا بیاین. (۱۲) هُداوند شمئے مَهرَا په یکدومیا و په سَجَّهینان گیش کنات، شمئے دل چه مَهرَا سرپیچ بات هما پئیمَا که په شما مئے دل چه مَهرَا سرپیچ انت. (۱۳) هُداوند شمئے دلا مَهر و مَهم کنات که وهده مئے هُداوندین ایسا گون وتی سَجَّهین پلگارتگینان کئیت، شما مئے هُداین پتئے بارگاها بے ائیب و پاک و پلگار بییت.

پاک و پلگارین زند

(۱) براتان! دگه گپے اِش انت، ما شمارا سؤج داتگ که وتی زندا چون بگوازیښت که هُدا چه شما وش و رزا بییت و شما اَنچش کنگا ایت هم. نون هُداوندین ایسائے ناما گون شما دزبندی کنین و گوشین که اے چیزا رُوج په رُوج گیشتر بکنیت. (۲) چیا که شما زانیت که ما چه هُداوندین ایسائے نیمگا شمارا چونین پرمان داتگ. (۳) هُدائے رزا اِش انت که شما پاک و پلگار بییت و وتا چه هئوس و سیه کاریا دور بداریت. (۴) باید انت چه شما هر یگے گون پاکی و پلگاری و په اِزت وتی جسمئے لگامئے دارگا بزانت. (۵) درکئومانی دئولا

مبیت که هُدايا نَزانت و هئوا و هئوسانی گلام أنت. ٦ گس په وتی هئوسا براتئے اَزتا دست مجنت و چه آييا پائِدگ چست مَکنت، چيا که هُداوند هر گندگين کارئے سِزايا دنت، انچو که ما پيسرا شمارا هُزار کرتگ و گوشتگ. ٧ هُدايا مارا په ناپاکيا گوانک نجتگ، په پاکی و پلگاریا گوانکی جتگ. ٨ پميشکا هرگس که اے سوْجا نزوریت، آ انسانِيئے ناپرمانيا کنگا نه انت، هُداے ناپرمانيا کنگا انت، هما هُدا که شمارا وتی پاکين روها دنت.

٩ مارا په شما براتی مِهْرئے بارئوا نبشته کنگئے زلورت نه انت، چيا که شما وت چه هُداے تاليمان در بُرتگ که چوَن يکدوميا دؤست بداريت. ١٠ شما وه گوَن مَکدونِيهئے سَجْهين براتان مِهْر کنگا ايت، بله او براتان، ما گوَن شمارا دزبندئ کنين که وتی مِهرا روْچ په روْچ گيشتر بکنيت. ١١ وتی سَجْهين وْسا بکنيت که په هاموْشی زند بگوازينيت و دگرئے کارا کار مداريت. وت کار و روْزگار بکنيت، انچو که ما شمارا هُکم داتگ. ١٢ اے پئِما شما دَرآمدانی دِیما اَزتمندين زندے گوازينت کنيت و هچکسئے چمدار نبيت.

ايسا مسيهئے پر ترگ

١٣ براتان! ما لوْئين که شما مرکئے و ابا و پتگينانی بارئوا سرپد ببيت و آ مردمانی دئولا پُرسیگ مبیت که هچ اُميتش نيست. ١٤ اگن مارا باور انت که ايسا مرت و پدا زندگ بوت، گزا مارا اے هم باور انت که ايسائے هما باورمند که مرکئے و ابا و پتگ انت، هُدا آيان ايسائے همراھيا پدا کاريت. ١٥ ما هُداوندئے جندئے هبرانی بُنيادا شمارا گوْشگا اين، ما که انون زندگ اين و تان هُداوندئے آيگا زندگ مانين، هچ پئِما چه و پتگينان پيسر نرئوين. ١٦ چيا که هُداوند وت پريشتگانی سردارئے تئوار و هُداے گرناے تئوارئے همراھيا، هُکم ديانا چه ارشا

ایر کثیت. گړا، اولو مَسِيهه هما باورمند زندگ بنت که مُرتگانَت و (۱۷) پدا ما که اَنگت زندگ اَيْن و همدا اَيْن، چست کنگ و گوَن اَيان هئوار جمبرانی تها آسمانا برگ بِيَن که هُداوندا دیدار بکنِيَن. اے پئِما، مُدام گوَن هُداوندا یکجَاه بِيَن. (۱۸) پمیشکا یکدومیا گوَن اے هبران دلبُدی بدئِیت.

هُداوندئے اِيگے رُوج

(۱) او براتان! زلورت نه اِنَت که ما وهد و روچانی بارئوا په شما نبشته بکنِيَن. (۲) چیا که شما شَرِیا زانِیت که هُداوندئے رُوج چو شِی دُزیا کثیت. (۳) هما وهدا که مردمَ گوشت "أمن و امان اِنَت"، اَيانی سرا اناگت تباهیے کثیت، انچو که لاپ پُرِيَن جنِینِیے چلگی درد اناگت کاینت، و آتتک نکنت.

(۴) بله او براتان! شما تهاریا نه ایت که آ رُوج چو دُزیا بیئیت و شمارا جاه بَسَرِینیت. (۵) چیا که شما دُرست رُزنِی چک ایت، روچئے چک ایت. ما شِیے چک نه اَيْن، تهارِیے چک نه اَيْن. (۶) گړا بیایت ماشما اے دگرانی دئولا نکنِيَن و وَاَب نکپِن، اگه مانِین و هُزار بِيَن. (۷) چیا که هما که وِپسنت، شِیا وِپسنت و هما که شراب ورنَت، شِیا شراب ورنَت و بيسار بنت. (۸) بله ما که روچئے چک اَيْن، ما هُزار ببِن، ايمان و مِهر ا چو سِینگ پوشا ببندِيَن و نجاتئے اُمیتا چو جنگی گلاها سرا بکنِيَن. (۹) چیا که هُدايا مارا په گزبِی سگگا گچِن نکرَتگ، مارا گچِنی کرَتگ که وتی هُداوندِین ايسا مَسِيهه برکتا بَرکِيَن. (۱۰) آ په ما مُرت که ما، ثرے زندگ ببِن یا مرکا وَاَب، گوَن اَيیا زندگ بمانِيَن. (۱۱) پمیشکا یکدومیا دلبُدی بدئِیت و وتی ايمانئے رُست و رُدوما یکدگرا کُمک بکنِیت، انچو که شما ائون کنگا ایت.

(۱۲) او براتان! نون ما چه شما دزبندي كنښ، هما مردمان اِزْت بدئييت كه شمئ نياما زهمت گشگا انت و هداوندئ راها شمئ مستر انت و شمارا سر و سوچ كنگا انت. (۱۳) آياني كارئ سؤبا آيان باز اِزْت بدئييت و دوست بدارييت. گوڼ يكدوميا په ايمنى زند بگوازيښت. (۱۴) براتان! ما چه شما دزبندي كنښ، هما كه تمبل و جاندر انت، آيان سرپد بكنيت، هما كه دلپروش انت، آيان دلبدي بدئييت، هما كه نزور انت، آيان كُمك بكنيت و سجهيناني برداشتا بكنيت. (۱۵) هيالا بدارييت كه كس بدئي بدلا بدى مكن. بدى مكنيت و مدام په يكدگرا و په هرگسا شريئ رندا بييت. (۱۶) مدام گل و شادان بييت. (۱۷) هر وهدا دوا بكنيت. (۱۸) هر پئيمين جاوراني تها هداي شگرا بگريت، چيا كه په شما هداي رزا همش انت، شما كه ايسا مسيهيگ ايت. (۱۹) پاكين روئى اسا مكشيت. (۲۰) پيشگوښيان كمشرپ مكنيت، (۲۱) بله هر چيزا بچكاسيت و هما كه شر انت، همايا وتى كرا بدارييت. (۲۲) چه هر ډولين بديا دور بييت.

گډى ذرهبات

(۲۳) هداي جند، ايمنيئ هدا شمارا سرجميا پاك و پلگار بكنات. تان مئ هداوندن ايسا مسيهئ واتر بئيگا شمئ ارواه و ساه و بدن سرجميا بئ ايب بمانانت. (۲۴) هما هدا كه شمارا تنوار كنت، وتى كنولئ سرا اوشتاتگ و اء كارا كنت.

(۲۵) براتان! په ما دوا كنيت. (۲۶) سجهين براتان په پاكدي بچكيت و سلام

سر کنیت. (۲۷) من شمارا هُداوندے ناما هکم دئیان که اے کاگد په سَجھین
براتان وانگ ببیت. (۲۸) مئے هُداوندین ایسا مَسیھئے رهمت گون شما گون بات.